

Evrenin Nefesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Haziran 2017

Bir kat daha çıkmalı yalnızlığın istimplâk duvarına,
Kanayan boyları da sürmeli kat kat;
Sure tadında güneş alan hangi pencere ise
Yıkamalı güneşle iç yangınlarından hallice
Ve çatlak sesiyle duvarlar yalıtmalı hüznü;
Geçkin yıldızları da şerh düşmeli her yüzüne
Önden cepheli ay izlekli kadınların muhitine düşmüşken yolu.

Sandıklarda naftalin biriktiren;
Çörekotu ile nazarı bertaraf eden babaannem
Gelse de aklıma gecenin zikrinde,
Ne desem boş... en iyisi mi uğrayım yarın
Yolum düşmese de ve gitmişken
Uğrasam bir de solundaki cephede
Yatmayı meziyet bilmiş oğluna
Ve fısıldarken Tanrı kulağına mezarlık bekçisinin.

Sırlarımı saklı tutmalıyım,
Sağ ayağımla ilk adımım ve dilimde Besmele,
Hele ki inanmışken kelimelerin gücüne.
Sarpa sardı yanık umutlar, kaynak yaptığım
Dün yüklü özürlerime
Bir de çetrefilli bir yolculuk ise addedilen
Zürriyet düşkünü mağdurların diline
Kırmızıbiber mi sürsem?

Orta yaşlı bir muallime rastladım dün,
Gıyabında reşit bir gölge,
Tutmasını istediğim elimdeki imzasız dilekçe:
Neydi maruzatınız?
Beni de alsanız yanınıza,
Sırlarımı sererim tam da sınıfın ortasına,
Diyenlerden korkmalı belli ki:
Yine nazarında kiminin sihirli bir yüreğim,
Sinirini bertaraf eden yüreğin müridi de

Œu sefil kalemden ibaret bir yengi tadında
Kala kalmıŒılıđım belli ki posta kutusunda ruhumun;
Tabutlarda dizi dizi lehçe
Yine pelesenk bildiđim mücbir sebep;
Kafa karıŒıklılıđınız da ihanet etti size, dercesine
Külliyen yalan olduđuna dair iddiam
Belli ki bir gıybettir Œahsıma yönelik saldırı
Akabinde yüzü suyu hürmetine
Duyduđum Œu minneti de kabul buyursanız...

Cephesiz yangınlarımın solundayım
Ve sayıyorum soldan sađa;
Bir sen bir de ben bir de biz olduk diyebilsem:
Tantana yüklü nizam, safkan aldatılmıŒılıđıyla
BaŒ baŒa;
Kerrat cetvelinde hapis hangi sayıysam vay halime.

Dolgun yüreklerin maruzatı mıdır hep
Kaykılmış cahil cümlelere çektiğim rest
Yine de olmazın oluru bir mutluluk peyda olur da,
Devreleri atan en yorgun benliğe rast gelir ansızın,
Seđirtir de usulca,
Yakalar köŒesinden yuvarlak belleđimin:
Olmayan açısında bir virgüle rast gelirim de hani
Ve yuvalrarım tüm sayı ve harfleri:
Yorgun zamandan sızan kâhin bilgelerin de zuhur ettiđi
Aklımın islahevinde serili boydan boya,
Sefil rotamın ön cephesi
Yine arkama almıŒken evrenin nef(e)sini.